ԱՐԱՐԱՏ

ARARAD DAILY NEWSPAPER Օրաթերթ ارارات جريدة يومية سياسية

85-ՐԴ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 10 (21431) | ՇԱԲԱԹ, 15 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 2022 | (4 էջ) ԳԻՆ՝ 3000 Լ.Ո.

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԱՐՏԱՔԻՆ ԳՈՐԾՈՑ ՆԱԽԱՐԱՐՆԵՐՈՒ ԿՈՉԸ

Եւրոպական Միութեան արտաքին գործոց նախարարները իրենց ժողովի աւարտին կոչ ուղղեցին շարունակելու բանակցութիւնները Ռուսիոյ հետ՝ լուծելու համար Ուքրանիոյ տագնապը: Գերմանիոյ արտաքին գործոց նախարար Անալինա Պիրպոք եւ Ֆրանսայի արտաքին գործոց նախարար Ժան Իվ Լը Տրիան պիտի այցելեն Ուքրանիա եւ հասնին մինչեւ Տոնպասի հետ սահմանային շրջանը, մօտէն ծանօթանալու համար կացութեան: Անոնք պիտի հանդիպին նաեւ ուքրանացի պատասխանատուներու:

Խմբագրական

ԽՕՍՔ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹԵԱՆ

(ԸՆԿԵՐ ՍԱՐԳԻՍ ՏԽՐՈՒՆԻԻ ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԵԱՆ 93-ՐԴ ՏԱՐԵԼԻՑԻՆ ԱՌԻԹՈՎ)

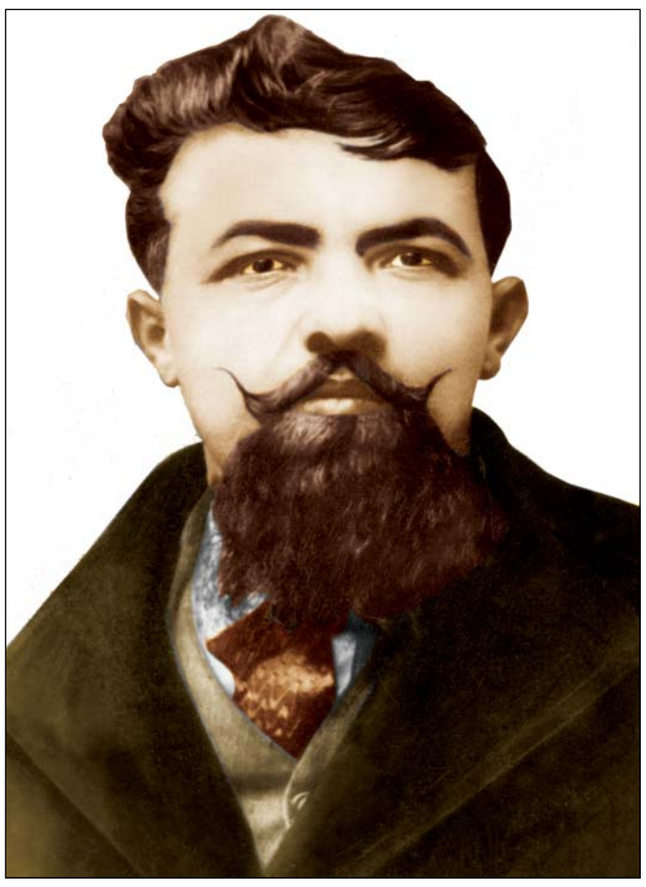

Կեանքը յարափոփոխ է: Անհատական թէ հաւաքական գետնի վրայ, կացութիւնները կը պարտադրեցնեն յարմարիլ ժամանակին, ճկունօրէն պատշաճիլ նորայայտ իրավիճակներու դիմաց: Պայմանները կը թելադրեն խոհեմութիւն եւ աչալրջութիւն: Յարաշարժ մեր կեանքը պարտաւոր ենք ընկալել այնպէս՝ ինչպէս որ է:

Այս օրինաչափութեան եւ տրամաբանութեան հոլովոյթին ի տես, սերնդափոխութիւնը անխուսափելի եւ անժխտելի երեսն է հասարակական ու ընկերային կեանքին: Եւ հետեւաբար՝ հասակ նետող երիտասարդութիւնը իր խօսքն ու գործը ունի կատարելիք: Սերնդափոխութեան դրօշակը արդէն իսկ յանձնուած է այն սերունդին, որ վերջին տասնամեակներուն ականատեսն եղաւ կեանքի արմատական փոփոխութեանց, յարաճուն եղափոխութեանց եւ երբեմն յեղաշրջումներու:

Երէկ կը մտմտայինք եւ կ'ըսէինք՝ ճամբայ բացէ՛ք երիտասարդութեան, իսկ այսօր կ'աղաղակենք՝ դո՛ւք՝ երիտասարդներ, ստանձնեցէ՛ք եւ տէրն եղէ՛ք ազգային մեր արժէքներուն, ընկերային եւ հասարակական կեանքին. դուք առաւել կը հասկնաք եւ կ'ըմբռնէք մերօրեայ հարցերը, դո՛ւք կրնաք տեսնել եւ քայլ պահել օրուան ալեկոծումներուն հետ, նաւավարել կեանքին եւ ընկերութեան մակոյկը: Դուք պիտի գրոհէք հոն՝ ուր պէտք է, դուք պիտի կողմնորոշուիք այնպէս՝ ինչպէս որ կը դատէք: Այսօրը ձերն է, ապրեւածագը ձեզի համար է, ապագան ձեր ափերուն մէջն է: Եղէք խիզախ, յանդուգն, յանձնապաստան եւ անվեհեր:

Սոյն սրտբաց մտորումներուն առիթ տուող դրդապատճառը մեծ ուսուցիչ ու դաստիարակ Սարգիս Տխրունիի նահատակութեան հերթական տարելիցն է: Ան, որ Կիլիկիոյ, Սուրիոյ եւ Լիբանանի մէջ խանդաբորբ ոգեւորութեամբ եւ գաղափարական աւիւնով արտայայտիչը եղաւ հայրենասէր ու յանձնառու երիտասարդութեան իղձերուն: Իր ապրած եւ գործած ժամանակը խիստ յուսահատական էր, հայոց երկինքը մռայլած, կեանքի ու վերապրումի նշոյլները աղօտ, խլեակներու ուշակորոյս բազմութիւն մը էր յետեղեռնեան հայութիւնը: Կարիքը կար երիտասարդական եւ յառաջադէմ ձայներու: Եւ ահա Ս. Տխրունի եղաւ փարոս մը իր օրին, որուն շուրջ նորափթիթ տարրեր ստացան հայրենասիրական եւ ընկերվարական աւիշ ու առողջ ուղղութիւն: Կերպով մը, ան հրեղէն օղակը դարձաւ ընկճուած բազմութեան եւ նորածիլ ընձիւղներու միջեւ եւ ազդարարեց ահազանգը սերնդափոխութեան՝ իր ապրած գորշ օրերուն:

Սերնդափոխութեան հրամայական երեւոյթը, ի հարկէ, կը վերաբերի ընդհանուրին. իսկ այս պարագային՝ ի մասնաւորի գաղափարական երիտասարդութեան եւ շեշտակիօրէն՝ հնչակեան երիտասարդութեան: Ս. Տխրունի, 17 Յունուար 1929-ին, իր նահատակութեամբ, ուղի բացաւ անշահախնդիր հայրենասիրութեան, հնչակեան երիտասարդական դպրոցին, որուն սկզբունքները եղան ու մնացին նուիրումն ու ծառայութիւնը երեք նուիրական արժէքներու՝ հայրենիք, ընկերվարութիւն եւ մարդասիրութիւն: Ան իր արիւնով ոռոգեց այն ճանապարհը որ կը դաւանէր՝ «Հո՛ն, Արարատի փէշերուն պիտի զարնենք մեր վրանները»: Եւ ահա այդ իսկ պատճառով հնչակեան երիտասարդական միաւորները Լիբանանի եւ Սուրիոյ մէջ կրեցին անունը Տխրունիի՝ ի յիշատակ աննկուն ու անկոտրում մարտիկ եւ ուսուցիչ Ս. Տխրունիի:

Ս. Տխրունիի ցանած գաղափարական սերմերը, հետզհետէ ուռճանալով, ծնունդ տուին նոր տարրերու, յատկապէս այն յուռթի դաշտերուն մէջ, ուր եռեւեփուն էր հայ կեանքը: 1952-ին, Պէյրութի մէջ Տխրունիի ուղիին հաւատարիմ եւ ուխտանուէր երիտասարդներ հիմքը դրին Տխրունիի անուան ուսանողական եւ երիտասարդական շարժումին: Անոր առանցքին շուրջ ծաւալեցաւ եւ պինդ ներկայութիւն դարձաւ հնչակեան այն օղակը, որ գաղափարական շունչ եւ միտք փոխանցեց հաւատաւոր երիտասարդներու: Նոր դպրոց մըն էր այս՝ որուն շարքերէն տողանցող տղաք ու աղջիկներ եկան համալրելու Տխրունիի սկսած ազգային-հայրենասիրական երթը: Սիրելի երիտասարդներ, այս տարի նշուող Տխրունիականութեան 70-ամեակը թող ըլլայ հանգրուան մը նոր սկիզբի, մեկնակէտ մը առաւել եռանդի ու կիրքի: Բաց է ճանապարհը ձեր առջեւ: Մի՛ տատանիք եւ մի՛ վարանիք ձեր դաւանանքին դիմաց, որովհետեւ ան դպրոցն է անկաշառ հայրենասիրութեան եւ անմնացորդ նուիրումի:

Յարափոփոխ այս կեանքին մէջ, ահա դուք պիտի նետուիք վճռակա՛ն օրէն, քանի յեղյեղուկ եւ լպրծուն գետինները, կարգախօսները եւ պղպջակի նմանող խօսքերը խաբուսիկ են ու անցողիկ: Մինչ գաղափարականութիւնը աներեր ապառաժի նման կը կերտէ կեանքի մրրիկներուն տոկացող մարդն ու երիտասարդը: Ա՛յս սորվեցուց Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութեան երիտասարդական դպրոցը՝ Տխրունիականութիւնը:

Երիտասա՛րդներ, խունկ ու աղօթք նահատակ ղեկավարի յիշատակին: Ապա՝ ուխտի վերանորոգում հնչակեան սկզբունքներուն: Որմէ ետք՝ ի գործ՝ յանուն Տխրունիական սկզբունքներուն, աւանդներուն եւ 70-ամեայ ժառանգութեան: Ա՛յս է օրուան հրամայականը:

Ընթացէ՛ք առաջ, շարունակեցէ՛ք մեր երթը, ձեր գործը արդար է եւ ազգահաճոյ, քանզի նպատակն է նուիրական եւ հաւատքը՝ անսասան:

ԼԻԲԱՆԱՆԵԱՆ ՃԱՐՏԱՐԱՐՈՒԵՍՏԻ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՈՒՂՂՈՒԱԾ ՔԱՅԼԵՐ

Լիբանանի ճարտարարուեստի նախարար Ճորճ Պուշիքեան յայտնեց, թէ քայլեր առած են դեղի ճարտարարուեսը զարգացնելու համար, առողջապահութեան նախարարին հետ գործակցաբար:

Նախարարը յայտնեց, որ լիբանանեան դեղը կը յատկանշուի իր որակով եւ միջազգային մակարդակին համապատասխան ըլլալով: Պուշիքեան աւելցուց, որ երկիրը հարուածած տնտեսական տագնապը լիբանանցին մղեց օգտագործելու լիբանանեան արտադրութեան ապրանքներ, նախկին ներածուած ապրանքին փոխարէն:

Ան նշեց, որ 20 Յունուարին Իրաքի մէջ պիտի բացուի լիբանանեան արտադրութեան տաղաւարը, ուր իրաքցի վաճառականներ առիթ պիտի ունենան ծանօթանալու լիբանանեան արտադրութեան: 90 ճարտարարուեստական ընկերութիւններ պիտի մասնակցին այս տաղաւարին: Ապրանքի փոխադրութեան հարցը լուծելու համար երկու երկիրներուն միջեւ, նախարարը յայտնեց, որ երկու երկիրներու մասնագէտներէ խառն յանձնաժողով մը կազմուած է այս հարցին լուծում գտնելու համար:

ԼԻԲԱՆԱՆ ԴԱԴՐԵՑՈՒՑԱԾ Է ՆԵՐԱԾՈՒՄԸ

Յորդանանի գիւղատնտեսութեան նախարարը յայտնեց, որ իրենք Լիբանանէն պանան կը ներածէին, մինչ Լիբանան Յորդանանէն կը ներածէր բանջարեղէն: Նախարարը նշեց, որ Լիբանանի կառավարութիւնը միակողմանիօրէն դադրեցուցած է յորդանանեան բանջարեղէնի ներածումը: Ան ըսաւ, որ կը բանակցին լիբանանեան կողմին հետ դիւրացնելու համար առեւտուրի պայմանները:

ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ

ՏԻՊԱՐ ՀԱՅՈՒ ԱՆՄՈՌԱՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Արդէն 2 տարի է՝ 2020 թուականի սկիզբէն ի վեր, աշխարհը կ'ապրի Գորոնա ժահր կոչուող համաճարակի արհաւիրքը: Համաճարակը գլխիվայր շրջեց կենցաղային հազարումէկ դժուարութիւններով բեռնաւորուած մարդ էակին կեանքը ամէնուրեք: Գորոնա ժահրը 2 տարուայ ընթացքին պատճառ դարձաւ թանկարժէք կորուստներու:

Տնտեսական գետնի վրայ, ոչ միայն իր օրապահիկին համար պայքարող ամենահետին աշխատաւորները տուժեցին, այլ նաեւ՝ ամենաբարգաւաճ հաստատութիւնները: Քանի՜-քանիներ կորսնցուցին իրենց աշխատանքն ու եկամուտը:

Ընկերային գետնի վրայ, պարտադրուած տնակալումով մարդիկ ամէնուր ամիսներով «բանտարկուեցան իրենց պատեանին մէջ», մտահոգիչ հոգեվիճակ մը յառաջացնելով շատերու մօտ: Ու տակաւին «չէ արտօնուած» ազատօրէն վերադառնալ մեր ամենատարրական սովորութիւններուն, մարդկային ու ընկերային յարաբերութիւններուն:

Առողջական գետնի վրայ, որ ամենաահաւորն է, Գորոնան աշխարհի կտրուածքով առայժմ պատճառած է 5,5 միլիոն անհատի մահը: Գորոնա կոչուած չարիքը մեզմէ խլեց հարազատ մարդիկ, մեր ընտանիքին, շրջանակին, ազգին լաւագոյն անձերը, որոնք այսօր դարձած են յաւերժացած յուշեր: Մէկ խօսքով, Գորոնան մեզմէ խլեց մեր ԱՄԵՆԱԹԱՆԿը:

Այդ հարազատ մարդոցմէ, լաւագոյն տղոցմէ մէկն է Տիգրան Գալայճեանը՝ Պէպօ եւ Ազատուհի Սիմոնեան Գալայճեան ազնուական ընտանիքին առջինեկը: Դաստիարակութեամբ՝ պարկեշտ, նկարագրով՝ ազնիւ, կրթութեամբ՝ մասնագէտ, ծառայասիրութեամբ՝ օրինակելի, ազգասիրութեամբ ու հայրենասիրութեամբ թրծուած Տիգրանը մօտէն թէ հեռուէն ճանչցողներուն համար յարգանքի արժանի անձնաւորութիւն մըն էր, որ որդիաբար նուիրուեցաւ իր ծնողներուն, հետագային նաեւ իր կազմած ընտանիքին՝ կնոջ ու զաւակներուն, համեստաբար ծառայեց իր շրջանակին, եկեղեցւոյ ու համայնքին, իր ասպարէզին մէջ եղաւ փայլուն ֆինանսագէտ, որ յաջողութեան սանդուղները բարձրանալով իր հետ բարձրացուց նաեւ ուրիշներ: Ան ծաւալեց ազգային ու հասարակական գործունէութիւն, ըլլալով վարչական զանազան միութիւններու մէջ եւ ազգային երեսփոխան:

Տիգրան Գալայճեանի ջանասէր, ծառայասէր ու ընկերային բնաւորութեան տէր, մէկ խօսքով՝ լաւ մարդու յատկանիշերուն ու համբաւին պերճախօս վկաներն են ոչ միայն իր ընտանիքին անդամները, գաղափարակից ընկերներն ու ասպարէզի իր գործընկերները, այլ բոլոր անոնք, որոնք օր մը դիպուածաբար ծանօթացած են Տիգրանին կամ անցած են անոր ճանապարհէն: Մէկ խօսքով, Տիգրանը այնպիսի անձնաւորութիւն էր, որուն ներկայութիւնը հաճելի էր, բացակայութիւնը՝ շատ զգալի, եւ վաստակը՝ ուսանելի:

Տիգրան Գալայճեանը դեռ ինչքա՜ն պիտի օժանդակէր իր շրջապատին, դեռ ինչքա՜ն պիտի ծաղկէր ու միաժամանակ ծաղկեցնէր ընտանեկան, ընկերային, միութենական, աշխատանքային անդաստանը, եթէ անողոք Գորոնան չկասեցնէր զայն դէպի բարձունքներ առաջնորդող սլացքը: Տիգրանին անժամանակ մահը եկաւ ապացուցելու, որ սէգ կաղնիները կը մեռնին կանգուն:

Արդէն մէկ տարի է Տիգրանը միացած է «հեռացած ընկերներ»ու փաղանգին: Անոր վաղահաս մահը տակաւին կ'ողբան իր որդեկորոյս մայրը, իր այրիացած կինն ու որբացած զաւակները, Գորոնան գողցաւ իրենց ԱՄԵՆԱԹԱՆԿը: Անոր կորուստը կը սգան նաեւ իր գաղափարի ընկերները, գործընկերներն ու բարեկամները, որոնց համար Տիգրանը եղած էր տիպար ու օրինակելի անհատ մը: Բոլորը այժմ եւ միշտ մեծ սիրով պիտի յիշեն Տիգրանը ու անմահական ներկայութիւն դարձնեն զայն իրենց յուշերուն մէջ:

«Արարատ» օրաթերթը իր այսօրուան յատուկ թիւը կը նուիրէ մեծ դաստիարակ Պէպօ Սիմոնեանի եւ կրթական մշակ Ազատուհի Գալայճեան Սիմոնեանի ազգանուէր ընտանիքի արժանաւոր ժառանգորդ՝ Տիգրան Գալայճեանի մահուան տարելիցին: Քու հարազատներուդ ու սիրելիներուդ սրտի խօսքերը, սիրելի Տիգրան, թող փունջ մը ծաղիկ դառնան, ու անոնց աղօթքները թող ծխացող խունկ ըլլայ քու լոյս յիշատակիդ:

Թէեւ «տժգոյն մահու հրեշտակը» շտապեց այցելել Տիգրանին, թէեւ Գալայճեան ընտանիքին մօտ վաղաժամ հնչեց «տխուր կոչնակ մահու դժխեմ», բայց որովհետեւ Տիգրանին յիշատակը անթառամ կը մնայ, ուրեմն Տիգրանը «մեռած չէ»:

Լոյս՝ Տիգրան Գալայճեանի անշէջ հոգիին:

«Ա.»

ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ
ՏԻՊԱՐ ՀԱՅՈՒ ԱՆՄՈՌԱՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

ՀԱՆԳԱԾ ԾՐԱԳԸ
(ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ)

Արդէն տարի մը անցաւ այն սեւ թուականէն, երբ տարաբախտ Տիգրանը, Նախախնամութեան տնօրինութեամբ, լքելով իր հարազատներն ու սիրելիները, կանխահասօրէն բռնեց յաւերժութեան ուղին:

Կ'ըսեն, պտուղը ծառէն հեռու չ'իյնար. սակայն Տիգրանի պարագային, ան շատ մօտ ինկած էր ծառին եւ այն ալ սաղարթախիտ ծառին, քանի ծնաւ եւ ուռճացաւ այնպիսի օճախի մը մէջ, ուր կարելի չէր մնալ անտարբեր ազգային կեանքի հանդէպ, կարելի չէր չըլլալ գիրքի եւ մշակոյթի սիրահար եւ չկլանուիլ մտաւորական-մշակութային օրինեալ մթնոլորտով: Ա՛յնպիսի ծնողներ, ա՛յնպիսի միջավայր եւ ա՛յդպիսի բնակարան, ինքնըստինքեան պիտի խմորէին, թրծէին եւ ջրդեղէին Տիգրանի նման պատրաստուած, հեզահամբոյր, կիրթ ու գիտակից երիտասարդ մը՝ ինչ որ կրնան վկայել ու հաստատել բոլոր զինք ճանչցողներն ու իրեն հետ յարաբերութիւն ունեցած միութենականներն ու ծանօթները:

Բանաստեղծ հօր Պէպօ Սիմոնեանի (Պետրոս Գալայճեան) շունչը եւ մտաւորական մօր Ազատուհի Սիմոնեանի ոգին լիուլի ներծծուած էին պատանի Տիգրանին մէջ, որոնք հետզհետէ արմատաւորուելով իր մէջ՝ պիտի կազմաւորուէր մարդ-անհատականութիւնը, եւ աւելի ուշ՝ պիտի արգասաւորուէին իր հասարակական եւ ազգային կեանքին մէջ ու դառնային նկարագիր եւ սկզբունքներ՝ պատրաստ դրսեւորուելու առօրեայ ու հաւաքական կեանքի յորձապտոյտին մէջ:

Հ.Մ.Մ.-ի իր օրերու սկաւտական պատասխանատուները կը հաստատեն, թէ ան օրինակելի անդամ մըն էր. կարգապահ, իր ստանձնած պատասխանատուութեան յանձնառու, պարտաճանաչ եւ փափկանկատ իր վերադաս օղակներուն նկատմամբ: Պատանի տարիքէն կը զգացուէր, թէ ընկերային եւ հաւաքական կեանքի մօտիկ կանգնած երիտասարդ մըն է որ կ'աճի: Ապա՝ ուսման, կրթութեան եւ գիտութեան հանդէպ ունեցած հետաքրքրութիւններն ու հետեւողական աշխատանքը զինք բարձրացուցին բարձր պաշտօններու, ուր այս անգամ դրսեւորուեցաւ վարչագէտ, հմուտ եւ հեռատես ղեկավարը իր պաշտօնավարած ընկերութեան: Փաստօրէն, գիտելիքի կողքին՝ գործնական կեանքի մէջ եւս աչքի կը զարնէր Տիգրան Գալայճեանը որպէս յուսալի քատր իր պաշտօնին հետ կապուած: Եւ եթէ անոնց կողքին տեսնենք ազգային-հայրենասիրական-հասարակական-գաղափարական-քրիստոնէական արժէքներով կոփուած փայլուն գործիչը, պիտի համոզուինք թէ ան ի զուր չէր որ կ'ընտրուէր Լիբանանի թեմի Ազգային Երեսփոխանական Ժողովի անդամ՝ ներկայացնելով Խալիլ Պետեւիի Սբ. Յարութիւն եկեղեցւոյ ծուխը: Ան հարազատ եւ երախտագէտ զաւակն էր իր հայահոծ թաղին:

Անկէ ետք՝ ընտանեկան բոյն, կիրթ զաւակներ, հոգատար հայր եւ շնորհապարտ որդի՝ կը շարունակէր դիմակալել կեանքի տաքն ու պաղը:

Իր հօր 2015-ին առ յաւէտ բաժանումէն ետք, Տիգրան միշտ հետամուտ էր վառ պահելու գերզգայուն բանաստեղծ Պէպօ Սիմոնեանի յիշատակն ու գրական ժառանգութիւնը: Եւ ահա զինք կը տեսնենք զանազան միջոցառումներու եւ ձեռնարկներու առաջին գիծին վրայ, լուսաբնակ հօր գիրքերու հրատարակութեամբ եւ անոր յիշատակին մշտավառ պահպանումին: Ինչո՞ւ. պատասխանը կու տայ նոյնինքն Պէպօ Սիմոնեան իր մէկ բանաստեղծութեամբ.-

- Հաւատա միայն քո հաւատքիդ մեծ,
եւ ժամանակէն ետ չմնալու ակնթարթին խոր...
Ու դեռ հաւատա, ինչի որ կ'ուզես
Աստուածայինին
մարդկայնականին
թէ սա Կաղանդի
անիրական, սուտ
տխուր հեքիաթին...

Միայն ունեցիր բան մը անսովոր ու նուաճելի, որուն հաւատաս:

- Առանց հաւատքի՝ կեանքը փուլ կու գայ:

1975

(Մտերիմ Զրոյց Մանչուս Եւ Աշխարհի Իրեն Տարեկից Մանչերուն Հետ)

Անցեալ տարի այս օրերուն, երբ անիծեալ թագաժահրը իր երախով կուլ կու տար երիտասարդ կեանքեր, աշխարհի տարբեր ծագերու մէջ, իր հերթական զոհը դարձուց բոլորիս սիրելի Տիգրանը: Համավարակը իր զոհերը սրածայր գերանդիով կը հնձէր աջ ու ահեակ: Եւ այդ «հունձք»ի բարձրակէտին՝ երբ անակնկալ բօթերը անպակաս էին, ահա արձանագրուեցաւ խոստումնալից, նուիրեալ եւ բարձրարժէք երիտասարդ, փխրուն սիրտով հօր մը, նրբանկատ որդիի մը, լիուլի հայորդիի մը, ազգին ծառայի մը ոսկէ անունը, որ կը կոչուէր ՏԻԳՐԱՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ...

Լուսասփիւռ ճրագ մըն էր որ կը հանգէր:

Լո՛յս յիշատակին...

ԱՒԵՏԻՍ ՌԱԶՄԻԿ

ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆԻ ԿԵԱՆՔԻՆ ՀԵՏՔԵՐՈՎ
1973-2021

Ժամանակը երբեք չի կրնար մթագնել քու յիշատակդ, սիրելի Տիգրան: Կենսունակ քու խառնուածքդ ճառագայթող քու ժպիտդ, խանդավառ խօսակցութիւնդ, լաւատեսութիւն եւ դրական ուժ փոխանցող բնաւորորութիւնդ, բոլոր հարցերուն լուծում գըտնող քու պայծառ միտքդ, վճռակամութիւնդ մեզի կ'ընկերանան մեր կեանքի իւրաքանչիւր օրուան ընթացքին:

Քու ծնունդովդ մեր օճախը լուսաւորող եւ երջանկութեամբ օժտող որպէս մեր անդրանիկ զաւակը, հօրդ եւ իմ օրերը իմաստաւորեցիր: Դուն էիր որ տուիր մեր կոչումը որպէս հայր եւ մայր, որ մեր մինչ այդ ունեցած բարձրագոյն պաշտօնն էր: Քու աճումիդ հետեւեցանք քայլ առ քայլ, մանաւանդ երբ սկսար բարբառել մեր մայրենի լեզուն: Ի՜նչ երջանկութիւն էր լսել «մամա» եւ «պապա» քու կանչերդ: Հետզհետէ կազմաւորուող քու մտային կարողութիւններդ մեզ կը լեցնէին ապագայի երազներով: Դպրոցական տարիներուն քու ցուցաբերած արտակարգ արդիւնքներդ կը յուսադրէին մեզ, որ անպայման պիտի հասնիս ապագայ ասպարէզիդ բարձունքները: Փայլուն յաջողութիւններով սկսար աւարտել համալսարանի BA/BS եւ MBA ծրագրերը ու նետուեցար կեանքի ասպարէզ: Շահեցար յարգանքը գործակիցներուդ եւ պատասխանատուներուդ, մինչեւ գրաւեցիր բարձր դիրքեր միջազգային այն ընկերութիւններուն մէջ, ուր հրաւիրուեցար աշխատանքի:

1995 թուականէն սկսեալ թրծուեցար ֆինանսական աշխարհի ամենաբարդ հոլովոյթին մէջ եւ հետզհետէ հասար բարձրագոյն ղեկավարութեան ոլորտներուն: Ոչ միայն փայլեցար ասպարէզիդ մէջ ձեռք ձգած հմտութեամբդ, այլ՝ մարդկային արժանիքներովդ, որպէս օրինակելի առաջնորդ եւ ղեկավար: Այդ ուղղութեամբ կը վկայեն քու տնօրէնութեանդ տակ գտնուող բոլոր գործակիցներդ:

Պատանեկան օրերուդ ՀՄՄ-ի սկաւտական շարքերուն մէջ ձեռք ձգած կարգապահութիւնդ, հայրենասիրութիւնդ, հաւաքականութեան ծառայելու պատրաստակամութիւնդ միանալով ընտանեկան յարկիդ տակ ստացած գաղափարական դաստիարակութեանդ, քեզ դարձուցին հայ համայնքի աչքառու երիտասարդ ուժերէն մին՝ որպէս Լիբանանի Ազգային Առաջնորդարանի երեսփոխան: Այդ հանգամանքով ալ ծառայեցիր Ռըմէյլի Ս. Յարութիւն եկեղեցւոյ բարգաւաճման եւ ծուխի կարիքներուն բաւարարման:

Նաւահանգիստի պայթումէն ստեղծուած համատարած թշուառութեան եւ հետզհետէ աճող տնտեսական սուր տագնապին լուծումներ որոնելով հասար ժողովուրդի համեստ խաւի ամենօրեայ պէտքերուն:

Համալսարանական ուսմամբ օժտուած հայ երիտասարդ ուժերու հանդէպ հոգածու կեցուածքովդ զանոնք առաջնորդեցիր իրենց մասնագիտութեան յատուկ պաշտօններու, միջազգային ընկերութիւններէն ներս: Քայլ պահեցիր անոնց յառաջխաղացքին հետ եւ քու փորձառու եւ հեռատես ղեկավարի ցուցմունքներովդ զիրենք հաստատեցիր տուեալ ընկերութիւններու մնայուն քատրին մէջ:

Կազմեցիր քու ընտանիքդ համալսարանական ուսմամբ օժտուած հայուհիի մը՝ Սիլվիին հետ:

Նուիրուեցար ընտանիքիդ բարօրութեան եւ տիկնոջդ հետ դաստիարակեցիր մանչդ՝ Արեգը եւ դուստրդ՝ Սարիկը: Անոնք վայելեցին քու ամբողջական սէրդ եւ հոգածութիւնդ: Չխնայեցիր որեւէ բան անոնց ուսման վերաբերեալ: Անոնք յաճախեցին Ամերիկեան Համալսարանի կից International College, ուր դուն եւ եղբայրդ՝ Ռազմիկը ստացած էիք ձեր նախակրթարանի եւ երկրորդականի ուսումը: Ուզեցիր որ զաւակներդ ստանան որակաւոր ուսում միջազգային մակարդակով:

Հաւատացած ըլլալով քու ընտանիքիդ դերակատարութեան քու կեանքիդ մէջ, ուզեցիր նոյն արժէքները փոխանցել քու զաւակներուդ: Աշխատանքի հանդէպ սէր, կարգապահութիւն, ծնողաց հանդէպ յարգանք, ծառայասիրութիւն, տկարներու հանդէպ կարեկցութիւն: Կարիքաւորներուն օգնելու առաքինութիւնը կը փոխանցէիր քու կեանքիդ օրինակով:

Հօրդ՝ գրագէտ Պէպօ Սիմոնեանին հանդէպ խոր ակնածանք ունէիր եւ հպարտ էիր անոր հարուստ վաստակով որպէս գրող, հասարակական դէմք, ղեկավար, կրթական առաջնորդ եւ մանկավարժ: Մօտէն կը հետեւէիր անոր վերլուծումներուն կուսակցական, ազգային, քաղաքական եւ մշակութային մարզերու վերաբերեալ: Ընտանեկան այս դպրոցին մէջ թրծուեցար եւ դարձար ազգային կեանքի դերակատարներու հոյլին ընտրանիներէն մին:

Բացառիկ հոգածութիւն ցուցաբերեցիր մօրդ նկատմամբ, յատկապէս հօրդ մահուընէ ետք: Գնահատանքով կ'արտայայտուէիր քու ուսմանդ եւ ասպարէզիդ մեծապէս նպաստած մօրդ դերակատարութեան՝ իր համալսարանի դասախօսի հանգամանքով: Եղբօրդ հանդէպ ունեցած մտերմութիւնդ, գործակցութիւնդ, անոր ընտանիքին հանդէպ տածած բացառիկ սէրդ մաս կը կազմեն քու արժանիքներուդ: Երկու եղբօր միջեւ գոյութիւն ունեցող ձեր կապը այնքան ամուր եղած է, որ հիացումի առարկայ դարձած է ձեր անմիջական շրջանակներուն մէջ:

Խորապէս ընկերային խառնուածքովդ մշակեցիր բարեկամութիւններ գիտակից կեանքիդ բովանդակ ընթացքին: Ցուցաբերեցիր հաւատարմութիւն եւ նուիրում բարեկամներուդ եւ անոնց ընտանիքներուն նկատմամբ:

Տունդ միշտ լեցուն էր հարազատներով եւ բարեկամներով, որոնք ուրախութեամբ կը հիւրասիրէիր տիկնոջդ Սիլվիին հետ: Ազգականական եւ բարեկամական շրջանակներուն դիմագրաւած դժուարութիւններուն լուծման մասնակից էիր: Կը հասցընէիր անոնց քու նիւթական եւ բարոյական աջակցութիւնդ: Միշտ պատրաստ էիր գործնականօրէն սատարելու անոնց խնդիրներու լուծման:

Փոքր տարիքէդ ընտանիքէդ ստացած քրիստոնէական դաստիարակութիւնդ քեզի հետ մնաց ամբողջ կեանքիդ ընթացքին: Սուրբգրային սկզբունքներով ապրեցար քու կեանքդ: Հաւատացիր աղօթքի ուժին եւ դիմեցիր Աստուծոյ քու բոլոր ծրագրերուդ յաջողութեան համար: Ինձմէ եւս կը խնդրէիր աղօթք եւ կը հաւատայիր, որ անոնք անպայման պիտի պատասխանուէին: Քու առաքինութիւններուդ մաս կը կազմէին պարկեշտութիւնը, արդարամտութիւնը, ճշմարտախօսութիւնը, ծառայութիւնն ու աշխատասիրութիւնը, որոնք քու քրիստոնէական նկարագիրդ կը ցոլացնէին նաեւ:

Լաւատեսութիւնը կը կազմէր քու ամենացայտուն յատկանիշդ: Ամենադժուարին եւ բարդ իրավիճակներուդ մէջ միշտ ելք մը կը գտնէիր քու պայծառ լաւատեսութեանդ պատճառաւ: Մութ ամպերը կը փարատէին երբ լծուէիր աշխատանքի, քու դրական կեցուածքովդ կը յաղթահարէիր բոլոր դժուարութիւնները: Որքան պէտք ունինք այսօր քու ներկայութեանդ, յատկապէս լիբանանեան իրականութեան մէջ հետզհետէ քայքայող տնտեսութիւնը, դրամատնային անկեալ վիճակը, ապահովական քաոսը, դեղորայքի եւ այլ կենսական նիւթերու անբաւարարութիւնը քաղաքացիները հասցուցած են ծայրահեղ յուսահատութեան: Արդեօք ի՞նչ ձեւով մեզի պիտի օգնէիր դուրս գալու մեր այս անբաղձալի վիճակէն:

Գիտենք որ ներկայ ես մեր կեանքին մէջ ամենօրեայ դրութեամբ: Հոգիդ կը թեւածէ մեր շուրջը եւ մեզի ուժ, կորով, քաջալերանք կը փոխանցէ: Խաղաղութեան մէջ կը պահէ մեզ, որպէսզի քու յիշատակդ մեզ գօտեպնդէ, դուրս բերէ մեր խոր վիշտէն: Յաւիտենականութեան մէջ ես արդէն, շրջապատուած լուսաւոր հոգիներով:

Թող մենք եւս արժանի դառնանք միանալու քեզի որպէս մէկ մասնիկը արդարներու փաղանգին:

Մայրդ՝

ԱԶԱՏՈՒՀԻ ՍԻՄՈՆԵԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ

«ԱՂՕԹԷ՛, ՏԷՐ ՀԱՅՐ, ԱՂՕԹԷ՛...»

Աղօթեցի, Տիգրան, աղօթեցի... եւ ոչ միայն քու հիւանդութեանդ օրերուն, նաե՛ւ առողջութեանդ, ուրախութեանդ եւ տխրութեանդ, հանգստութեանդ եւ նեղութեանդ... բոլոր պայմաններուդ մէջ եւ ընտանեկան պարագաներուդ համար: Ինչպէս որ միշտ ներկայութիւն էիր Ռըմէյլի Սուրբ Յարութիւն եկեղեցւոյ կեանքին մէջ, այնպէս ալ մնայուն ներկայութիւն էիր նոյն այդ եկեղեցւոյ մէջ կատարուող եկեղեցական արարողութիւններու ընթացքին: Ներկայ էիր այն եկեղեցւոյ աղօթքներուն մէջ, որուն նկատմամբ այնքա՜ն մեծ էր սէրդ, այնքա՜ն մեծ էր նուիրումդ, այնքա՜ն մեծ էր հոգատարութիւնդ ու հետաքրքրութիւնդ:

Ասկէ մօտաւորապէս տարի մը առաջ էր, երբ լսեցի Տիգրանին քորոնաժահրի վարակման եւ հիւանդանոց մտնելու լուրը: Պահ մը պղտորեցաւ միտքս ու կասկած արթնցաւ մէջս, որ արդեօ՞ք լուրը ուրիշ Տիգրանի մը մասին է: Մօտէն հետաքրքրուեցայ. ճիշդ էր լսածս, դժբախտաբար...: Առիթով մը խօսեցայ հետը՝ գրելով. հարցուցի իր որպիսութիւնը, վիճակը, ի՜նչ փուլի մէջ ըլլալը... մէկ բան պատասխանեց. «Աղօթէ՛ ինծի համար, տէր հայր, աղօթէ՛»:

Կարճ ժամանակ մը ետք արդէն լսեցի... չհաւատացի. աւելի ճիշդ է ըսել՝ չուզեցի հաւատալ: Անիծեալ համաճարակը յաղթած էր այս անգամուան ճակատամարտը: Անոր մահուան լուրին չհաւատացի, չուզեցի հաւատալ, որովհետեւ Տիգրանը Ս. Յարութիւն եկեղեցւոյ երիտասարդ անդամներէն էր, եկեղեցւոյ մեծ ընտանիքին անբաժան մասնիկը: Ան միշտ քաջալեր հանդիսացած էր եկեղեցւոյ ներքին կեանքի բարեփոխութեան բոլոր ծրագրերուն ու աշխատանքներուն: Յաճախակի առիթներով երբ զրոյց կ'ունենայի Տիգրանին հետ (Տիգրանը արժանաւորապէս մեր եկեղեցին կը ներկայացնէր Ազգ. Առաջնորդարանէն ներս որպէս ազգային երեսփոխան), եկեղեցւոյ կեանքին առնչուած անոր մօտ կը տեսնէի, թէ ի՞նչ կրնանք ընել, ինչպէ՞ս պէտք է ընել, որ եկեղեցին բարգաւաճի, եկեղեցին յառաջ ընթանայ, եկեղեցին պայծառակերպուի, եկեղեցւոյ կեանքը բարեփոխուի: Ամէն անգամ որ եկեղեցւոյ կապուած ծրագիրի մը մասին խօսէի իր հետ կը խանդավառուէր, կը հրճուէր, կ'ուրախանար եւ իր նիւթական թէ բարոյական նեցուկը տրամադրելու պատրաստակամութիւնը կը յայտնէր: Եկեղեցի իր յաճախակի այցելութիւններու ընթացքին միշտ կը քաջալերէր զիս, միշտ խրախուսական խօսքերով կը զօրացնէր զիս եւ կ'ըսէր. «Տէր հայր, մենք քու կողքիդ ենք. Աստուած քեզի ոյժ տայ, յաջողութիւններ ունենաս. շարունակէ՛ ծառայութիւնդ. շատ ուրախ եմ, որ եկեղեցին երիտասարդ քահանայ մը ունի: Իմ հոգիս կ'ուրախանայ, երբ եկեղեցւոյ յաջողութիւններուն ու նորանոր ծրագրերուն մասին լսեմ»:

Տիգրանը գործի բերումով շատ կը ճամբորդէր եւ ցաւ ի սիրտ չկրցանք շատ աւելիով անոր ներկայութիւնը վայելել եկեղեցիին մէջ: Երբ ճամբորդէր, հեռաձայնային կապեր կը հաստատէր հետս, յատկապէս երբ նոր նշանակուած էի եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ, կը հարցնէր եկեղեցւոյ մասին, կը հետաքրքրուէր ծրագրերուս շուրջ. իր մօտ կը տեսնէի խոր հետաքրքրութիւնը եւ շահագրգռութիւնը եկեղեցւոյ պայծառութեան ու բարգաւաճման ի խնդիր:

Այստեղ պէտք է նաեւ յիշեմ ու հաստատեմ, որ Տիգրանը խոնարհ եւ հեզ նկարագրի տէր անձ մըն էր: Ընկերային էր. մտերիմ էր բոլորին հետ եւ կը սիրէր ընտանեկան մթնոլորտը եւ եկեղեցւոյ մէջ եւս ստեղծած էր ընտանեկան մթնոլորտը: Ս. Յարութիւն եկեղեցին ուրիշ էր իրեն համար. այլ նշանակութիւն ունէր այդ եկեղեցին իր հոգիին մէջ. տարբեր մթնոլորտ մը կը ստեղծուէր իր անձին շուրջ, երբ գտնուէր եկեղեցիէն ներս:

Այսպէս էր մեր Տիգրանը. այսպէս եղաւ մեր Տիգրանը եւ այսպէս պիտի ըլլար մեր Տիգրանը, եթէ...

Հիմա քու կարգդ է, սիրելի Տիգրան, մեզի համար աղօթելու:

ՂԵՒՈՆԴ ՔՀՆՅ. ԼՕՇԽԱՃԵԱՆ

ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ
ՏԻՊԱՐ ՀԱՅՈՒ ԱՆՄՈՌԱՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

«ԿԵԱՆՔԷՆ ԻՆԾԻ Ի՞ՆՉ ՄՆԱՑ. ԻՆՉ ՈՐ ՏՈՒԻ ՈՒՐԻՇԻՆ»

Դէպի հանդերձեալ կեանք «ուղեւորուած» հանգուցեալի մը համար մահը սկիզբն է անդենական կեանքի, յաւերժական կեանքի, բայց եւ այնպէս, հարազատներուն եւ անոր շրջապատին համար դժուար ընդունելի եւ ցաւալի իրողութիւն մըն է: Ֆիզիքական բաժանումը ծանր է մնացողներուն համար, մանաւանդ երբ մահը անժամանակ եւ անսպասելի է: Հասկնալ եւ հաշտուիլը երկար ժամանակ կը պահանջեն...:

Մահը անցողիկ կեանքի ամփոփումն է, ապրուած կեանքի մը եզրակացութիւնը: Ինչպէս Վահան Թէքէեան կ'ըսէ՝ «Հաշուեյարդար» մը.- «կեանքէն ինծի ի՞նչ մնաց. ինչ որ տուի ուրիշին. տարօրինա՛կ, ա՛յն մնաց»:

Տիգրան Գալայճեանի մահուան առաջին տարելիցը անգամ մը եւս առիթ կ'ընծայէ իր բոլոր սիրելիներուն, հարազատներուն եւ մեծ շրջանակին, արժեւորելու իր կեանքը եւ մխիթարուելու իր թողած յիշատակներով եւ մարդկային արժէքներով: Տեսնելու եւ ապրելու «ինչ որ տուաւ ուրիշներուն»:

Պայծառ, յաջողակ, խելացի, խորաթափանց, զգայուն, սիրող, հոգատար, գործնական, լաւատես, հեռանկարային, բարի անձ մըն էր Տիգրան Գալայճեան: Դէմքին վրայ պայծառ ժպիտը մշտապէս փորագրուած էր:

Շատ սիրուած ու յարգուած էր իր ընտանիքին, ընկերներու լայն շրջանակին եւ գործընկերներուն կողմէ:

Տիգրան յաջողակ գլխաւոր տնօրէնն էր Wunderman Thompson ընկերութեան Մերձաւոր Արեւելքի եւ Հիւսիսային Ափրիկէի երկիրներու տարածքին: Անոր վստահուած էր միջազգային մեծ ընկերութեան 15 երկիրներու մէջ մասնաճիւղերու ֆինանսական ծրագրումը, վերահսկողութիւնը եւ ընդհանուր հաշուետուութիւնը: Իր արհեստավարժ ասպարէզը սկսաւ հանրայայտ Ernst & Young ընկերութեան մէջ, ուր աստիճանաբար պաշտօններու բարձրացումներ ձեռք բերաւ, իր մասնագիտական կարողութիւններու եւ յաջողութիւններու շնորհիւ:

2006-ին Տիգրան դարձաւ JWT ընկերութեան Միջին Արեւելքի եւ Հիւսիսային Ափրիկէի տարածաշրջանի ֆինանսական պատասխանատու եւ կարճ ժամանակի ընթացքին ընկերութեան բարձրագոյն ղեկավարութեան կողմէ նշանակուեցաւ գլխաւոր ֆինանսական տնօրէն (Chief Financial Officer): Տարիներու ընթացքին նպաստեց ընկերութեան կառուցուածքային նախաձեռնութիւններուն, տուրքերու բարդ խնդիրներու կարգաւորման եւ ընկերութեան գանձապետարանի կազմակերպման ու առեւտրական ձեռքբերումներու տնօրինման: Ասոր առընթեր, քանի մը ընկերութիւններու խորհրդական մարմինի անդամ էր:

Տիգրան ծնած է 10 Մարտ 1973-ին, Պէյօ եւ Ազատուհի Սիմոնեան Գալայճեաններու ընտանիքին մէջ: Երկու տարեկան էր Տիգրան երբ լիբանանեան քաղաքացիական պատերազմը ծայր առաւ: Իր մօրը պաշտօնավարած LAU համալսարանէն ներս ընտանիքը հաստատուեցաւ եւ երկու եղբայրներ՝ Տիգրան եւ Ռազմիկ, իրենց մանկութիւնն ու պատանեկութիւնը անցուցին արեւմտեան Պէյրութ LAU համալսարանէն ներս: Այդ պատճառաւ ալ իրենց նախակրթական եւ երկրորդական ուսումը ստացան Ամերիկեան համալսարանին կապուած International College-ի մէջ:

Տիգրանը իր համալսարանական ուսումը ստացաւ LAU-ի մէջ, ստանալով BS եւ MBA տիտղոսները 1995 եւ 1998 թուականներուն: Մասնագիտութիւն ձեռք բերած էր հաշուապահական եւ ֆինանսական ճիւղերուն մէջ: Մասնագիտական իր CPA կոչումը ստացաւ Գալիֆորնիոյ նահանգէն:

Իր յաջող առեւտրական ասպարէզին զուգահեռ եւ չնայած իր մնայուն ճամբորդութիւններուն, Տիգրան հայ կեանքին մէջ ներգրաւուած էր եւ լիբանանահայ համայնքի գործօն անդամ էր, միշտ զօրավիգ ունենալով իր կողակիցը՝ Սիլվին: Բազմաթիւ բարեգործական, մշակութային, ուսումնական եւ ընկերային ծրագրերու յաջողութեան նպաստած է, կազմակերպչական եւ խորհրդատուական իր բացառիկ կարողութիւններով:

Ուսանողական տարիներուն մաս կազմած է Հայց. Եկեղեցւոյ համալսարանական ուսանողական միութեան, Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան հովանիին տակ: Երկար տարիներ ծառայած է Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան «Թռչնոց Բոյն»ի խնամակալ մարմինին, որպէս տնտեսական հարցերու խորհրդատու:

Լիբանանի Ազգային Առաջնորդարանին եւ համայնքին ծառայած է որպէս երեսփոխան երկու ընտրական շրջան, ներկայացնելով Ռըմէյլի Ս. Յարութիւն եկեղեցին: Իր օրով բարգաւաճեցաւ եկեղեցւոյ գործունէութիւնը, ընդգրկելով ընդարձակ մարդասիրական ծառայութիւններ թաղի կարիքաւոր ընտանիքներուն համար, որ կրկնապատկուեցաւ 4 Օգոստոսի Պէյրութի նաւահանգիստի աղէտալի պայթումէն ետք: Տիգրան իր մասնաւոր ներդրումը ունեցաւ ժողովուրդին ընձեռուած շաբաթական դրութեամբ օգնութիւններուն: Սիրուեցաւ ժողովուրդէն եւ գնահատուեցաւ իր բազում ծառայութիւններուն համար:

Իր ծնողաց հետ ան փոքր տարիքէն մաս կազմած էր ՀԲԸՄ-ի մեծ ընտանիքին: Ան հետեւողական կերպով իր զաւակները առաջնորդած էր մաս կազմելու Տէմիրճեան Կեդրոնի գործունէութիւններուն՝ մարզական, կրթական, ընկերային եւ սկաուտական մարզերէն ներս:

Հասակ առնելով Պէյօ եւ Ազատուհի Սիմոնեաններու ընտանիքին մէջ, Տիգրան եւ եղբայրը Ռազմիկ մաս կազմեցին ՀՄՄ-ի սկաուտական կազմակերպութեան ու հասան մինչեւ փոխխմբապետի մակարդակին: Անոնք իրենց ասպարէզի յաջողութիւններուն մէջ երբեք չմոռցան իրենց միութիւնը եւ դարձան հովանաւորներ ՀՄՄ-ի սկաուտական շարժման, բերելով իրենց նիւթական եւ բարոյական նպաստը մինչեւ օրս:

Նոր Սերունդ Մշակութային Միութեան իր հիմնադիր հօր փափաքին ընդառաջելով, նեցուկ կանգնած է միութեան աշխատանքներուն եւ յատկապէս «Արեգ» պարախումբի կեանքի կոչուելէն ետք անոր հովանաւորներէն մին հանդիսացած: Իր դստեր Սարիկի գործօն մասնակցութիւնը պարախումբի վերջին տարիներու ելոյթներուն մեծ գոհունակութիւն կը պատճառէր Տիգրանին եւ ան իր առատաձեռն նուիրատուութիւններով կ'օժանդակէր պարախումբի պիւտճէի առաւել բաւարարման:

Տիգրան հայ համալսարանաւարտ երիտասարդներուն մնայուն կերպով նեցուկ կանգնած է, զանոնք տեղաւորելով միջազգային ընկերութիւններու մէջ, որոնց հետ ինք մնայուն կապեր ունեցած է: Անոնք միշտ ալ երախտապարտ եղած են Տիգրանին իրենց ասպարէզի կեանքին մէջ ձեռք ձգած յաջողութիւններուն համար: Բազմաթիւ են նաեւ այն համալսարանականները, որոնք Տիգրանի համաշխարհային ցանց ունեցող ընկերութեան մէջ կատարած են իրենց փորձառական վարժութիւնները, այդ ձեւով ամբողջացնելով իրենց համալսարանական տիտղոսին պահանջք հանդիսացող փորձառական շրջանը:

Ազգային եւ հայրենասիրական խոր ապրումներով ապրող եւ տագնապող, բարձրագոյն ասպարէզի ոլորտներուն մէջ ինքզինքը պարտադրած եւ վերելքներու հասած արդի երիտասարդութեան տիպարներէն էր Տիգրան, որ հպարտութիւնն էր իր ընտանիքին եւ հաւաքականութեան: Ափսոս որ միայն 47 տարիներու վրայ տարածուեցաւ իր բազմաբովանդակ գործունէութեան ժամանակաշրջանը: Դեռ շատ տալիք ունէր ան իր ազգին:

Եւ Թէքէեանի բառերով՝

Ինչ որ գնաց ուրիշին՝ վերադարձաւ անուշցած
Ու զօրացած՝ հոգիիս մէջ մնալու յաւիտեան.
Ինչ որ տարաւ Սէրն ինձմէ՝ չկորսնցուց զայն Աստուած,
Տուաւ ինձ ետ ու ըրաւ կեանքս անով միշտ բուրեան...:

ՀՐԱՉ ՉԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆ

ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Տիգրանը կարօտցած սիրելի հարազատներ, բարեկամներ եւ ընկերներ,

Ճիշդ մէկ տարի առաջ ցուրտ հողին յանձնեցինք մեր բոլորին շատ սիրելի եւ յարգելի Տիգրան Պետրոսի Գալայճեանը: Ան զոհ գնաց աշխարհով մէկ մոլեգնող Քովիտ-19 կոչուող համավարակին, որ դեռ մինչեւ այսօր կը շարունակէ իր աղէտները, խլելով միլիոնաւոր նոր զոհեր:

Տիգրան իր ընտանեկան, ազգային եւ բարոյական դաստիարակութեամբ, մասնագիտական կըրթութեամբ եւ ծառայասէր բնաւորութեամբ իր կեանքը լեցուցած էր բազմաբնոյթ պարտականութիւններով եւ աշխատանքներով: Հետեւաբար, անոր այս աշխարհէն մեկնումը ամենամեծ ցաւը պատճառեց նախ իր ընտանիքին, ապա ամբողջ համայնքին, բազմազգեան ընկերութեան գործակիցներուն եւ բոլոր անոնց, որոնք իր հետ առնչութիւն ունեցած էին եւ ճանչցած էին պարկեշտ, ազնիւ եւ սկզբունքներուն համար չսակարկող անձնաւորութիւնը:

Տիգրան Գալայճեան ծնած էր լիբանանահայ ազնուական ընտանիքի մը յարկին տակ. ան վաստակաւոր մանկավարժներու եւ բանաստեղծ ու հեղինակ Պէպօ եւ Ազատուհի Սիմոնեաններու համաստեղութեան սիրոյ առաջին արգասիքը եւ մտաւորականներու ընտանիքի աւագ որդին էր:

Տիգրան իր դաստիարակութիւնը ստացած էր գիրքերով եւ գրականութեամբ լեցուն տան մը մէջ, ուր բարձրորակ քննարկումներու առանցքը հայրենիքն էր, Հնչակեան կուսակցութեան գործունէութիւնը, լիբանանահայ համայնքի առօրեան: Այս միջավայրին մէջ ձեւաւորուած էին հանգուցեալին ազգային, հայրենասիրական եւ գաղափարական ըմբռնումները:

Ազնիւ, աւանդական հայրենասէրի մը ընտանիքին մէջ դաստիարակուած ըլլալուն զուգահեռ, ան լայնախոհ անձնաւորութիւն մըն էր, կը հաւատար համամարդկային բարոյական արժէքներուն, ասոր շնորհիւ Տիգրան մեծ յարգանք կը վայելէր իր բազմազգ աշխատանքային եւ ընկերական շրջապատին մէջ. Ան համոզուած էր, որ օտարներու հանդէպ իր յարգալիր վերաբերմունքը դրականօրէն պիտի ազդէր հայութեան հանդէպ անոնց ունեցած տպաւորութեան վրայ: Որքան ճիշդ էր Տիգրան իր այդ մօտեցումին մէջ:

Տիգրանը, իր ընտանիքին յորդորով եւ առաջնորդութեամբ, միութենական հասարակական աշխատանքին կը ծանօթանայ Հայ մարմնամարզական միութեան սկաուտական շարժման շարքերուն մէջ:

Իր աշխատանքային ասպարէզին մէջ ինքնահաստատուելէն ետք, որպէս հմուտ վարչական կարողութիւններու եւ արհեստավարժ ելեւմտագէտ ընտրուեցաւ Հայկական կրթական բարեսիրական միութեան (ՀԿԲՄ) վարչութեան անդամ: Տիգրանին հետ աշխատանքը հաճոյք էր, ան բծախնդրութեամբ կը հետեւէր իւրաքանչիւր մուտք ու ելքին, մեծ կարեւորութիւն կու տար ՀԿԲՄ-ի գաղափարական եւ սկզբունքային գործունէութեան, միշտ գործնապէս քաջալեր կը հանդիսանար, որ ՀԿԲՄ-ը, հարազատ իր առաքելութեան, պէտք է առաւելագոյնս ծառայէ եւ նպաստէ նախեւառաջ տնտեսապէս անապահով խաւերուն, եւ իրեն համար մեծ հաճոյք էր այս բնագաւառին մէջ արդիւնաւոր աշխատանք տանիլը:

Շրջապատին վստահութիւնը շահած Տիգրանը նաեւ ընտրուեցաւ Ռըմէյլի Սուրբ Յարութիւն եկեղեցւոյ եւ Ռըմէյլի հայ առաքելական համայնքի ներկայացուցիչ-երեսփոխան Լիբանանի թեմի ազգային երեսփոխանական ժողովէն ներս: Հոս եւս ան փայլեցաւ որպէս աշխատասէր, նուիրեալ եւ յանձնառու ժողովական, ինչպէս նաեւ ելեւմտական եւ հաշուակալական գիտութեանց հմուտ փորձագէտ:

Տիգրանը որպէս որդի միշտ իր ծնողներուն կողքին էր, մանաւանդ հօր առողջական լուրջ խնդիրներ դիմագրաւած շրջանին: Շատ լաւ կը յիշեմ ընկեր Պէպոյին հիւանդութեան դժուար ժամանակներն էին, ողբացեալ հօրս՝ ընկեր Արսէնին եւ ՍԴՀԿ «Կուժունի» մասնաճիւղի խումբ մը երիտասարդ ընկերներու հետ այցելած էինք Պէպօ Սիմոնեանին: Տիգրանը իր սրտանց ուրախութիւնը արտայայտեց մեզի, ես այնտեղ Տիգրանին աչքերուն մէջ զգացի հօր հանդէպ սէրն ու հոգատարութիւնը, եւ ընկեր Պէպոյին ուրախութեան եւ գոհունակութեան մէջ Տիգրանին ուրախութիւնը եւ հպարտութիւնը կարդացի:

Տիգրանը հոգատար ուսուցիչ-առաջնորդ էր եւ ուղեցոյց. նախ իր կրտսեր եղբօրը՝ Ռազմիկին, ինչպէս եւ բոլոր իր սկսնակ գործընկերներուն, բոլորին կը սորվեցնէր աշխատանքի օրէնքները: Ան առատաձեռն էր ոչ միայն նիւթական առումով, այլ առատաձեռն էր գիտութեամբ եւ գիտելիքները մատղաշ սերունդներուն փոխանցելու գործին մէջ:

Վերջապէս, ան ընտանիքի օրինակելի հայր էր, սիրող եւ յարգող ամուսին էր, գուրգուրոտ եւ զաւակներուն պահանջները գոհացնող նուիրեալ ընկեր-ծնող: Ան իր սիրեցեալ տիկնոջ՝ Սիլվիին հետ կրցաւ իր զաւակները դաստիարակել որպէս օրինակելի եւ հայրենասէր պատանիներ:

Սիրելի Տիգրան, քու յիշատակդ միշտ կենդանի պիտի մնայ մեր մտքերուն մէջ. հասարակական կեանքի մէջ մեր միասին ունեցած բազմաթիւ փորձառութիւնները եւ խիզախումները մեզի պիտի ընկերակցին մեր ամբողջ կեանքին ընթացքին: Քեզի պիտի յիշեն քու բոլոր հարազատներդ, տիկինդ, զաւակներդ, մայրդ, եղբայրդ, գործընկերներդ, անոնք քու բոլոր ցանկութիւններդ պիտի կատարեն եւ երազներդ իրականացնեն:

Յիշատակդ անթառամ մնայ, վաստակդ՝ անմոռաց, եւ վարձքդ կատար, սիրելի Տիգրան:

ՎԱՆԻԿ ՏԱԳԷՍԵԱՆ

ՏԱԿԱՒԻՆ ՉԵՄ ՈՒԶԵՐ ՀԱՒԱՏԱԼ

Տիգրանը ճանչցած եմ պատանի հասակէն, երբ իր եղբօր Ռազմիկին հետ որպէս հասակակից՝ անդամակցած էինք Հ.Մ.Մ.ի սկաուտական շարժման: Այդ մատղաշ տարիքէն իսկ ան եղած էր լուրջ, հաւասարակշռուած, խոհեմ եւ ուշիմ, գործնական եւ հոգատար, վստահելի ղեկավարի եւ առաջնորդի մը եզակի յատկութիւններով օժտուած: Ըլլալով վաստակաշատ մտաւորականներու որդի, ան փոքր տարիքէն արդէն յղկուած էր Գալայճեան ընտանիքի հայասէր եւ հայրենասէր հնոցին մէջ, ջերմիկ եւ հայաբոյր օճախ մը, ուր միշտ ներկայ էին գրական եւ մշակութային հարցերու քննարկումները, լիբանանահայ գաղութի գոյապայքարը, քաղաքական եւ կուսակցական հարցերու բանավէճերը:

Պատասխանատուութեան խոր գիտակցութեամբ հասակ նետած Տիգրանը, ապագային լիովին արդարացուց իր վրայ դրուած բոլոր յոյսերը, ոչ միայն իր անհատական մասնագիտական ասպարէզին մէջ, այլեւ ազգային գործունէութեան մարզէն ներս նոյնպէս:

Մեր անհատական եւ բարեկամական յարաբերութիւնները միշտ ալ եղած են յարգանքի եւ գնահատանքի դրսեւորում, որովհետեւ մեզ միաւորողը եղած էր հայ գրականութեան եւ լիբանանահայ դպրոցի կաղնիներէն նկատուող Պէպօ Սիմոնեան մտաւորականը, ուսուցիչը եւ մարդը: Մեր մեծ ուսուցիչին շունչով կոփուած Տիգրանը շարունակեց իր հօր կտակած առաքելութիւնը: Երբ իրեն կը դիմէինք սկաուտական կամ մշակութային որեւէ լուրջ եւ ուսումնասիրուած նախագիծերով, ան առանց երկմտելու իր անվերապահ զօրակցութիւնը եւ նիւթա-բարոյական աջակցութիւնը կը ցուցաբերէր մեզի:

Պսակաւոր ժահրի համաճարակի խլած զոհերէն առաւելագոյնս ցնցուած էի Տիգրանին վաղաժամ եւ անժամանակ մահով: Բառեր չգտայ մխիթարելու անոր հէգ մայրը՝ տիկին Ազատուհին, եղբայրը՝ Ռազմիկը, եւ կողակիցը՝ Սիլվին: Վստահ էի, որ զաւակի, եղբօր եւ ամուսինի կորստեան ցաւը մեղմացնելը անհնարին է, բայց մխիթարանքը՝ անոր ապրած աստուածահաճոյ ու բարոյականօրէն հարուստ կեանքի յիշատակներն ու իր ետին թողած սերունդն էր, իր սիրասուն զաւակները՝ Արեգն ու Սարիկը: Տիգրանը անոնց միջոցաւ պիտի շարունակէ ապրիլ:

Խունկ եւ մոմ սիրելի Տիգրանին յիշատակին:

Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի:

ՆԱԶԵԼԻ ԷՊԷԵԱՆ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ
Դեկտեմբեր 2021

ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ
ՏԻՊԱՐ ՀԱՅՈՒ ԱՆՄՈՌԱՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

ՍԻՐԵԼԻ ՏԻԳՐԱՆ, ՔԵԶ ԲԱՑԱԿԱՅ ՉԵՆՔ ԴՆԵՐ

Տիրող աշխարհասփիւռ համաճարակը յայտնուելէն ի վեր սարսափ կը պատճառէ համայն մարդկութեան եւ խլած է մեծ թիւով մարդկային կեանքեր:

Մէկ տարի առաջ էր, Նոր տարուան առիթով, գրութիւնով մը շնորհաւորեցի իմ շատ սիրելի Տիկ. Ազատուհիին եւ մաղթեցի օրինաբեր տարի եւ քաջառողջութիւն: Այցելութիւնները արգիլուած էին զգուշութեան համար, նաեւ Տիգրանին թելադրութիւնով:

Տիկ. Ազատուհին յայտնեց, որ շատ տխուր ու մտահոգ է որդուն՝ Տիգրանին առողջական վիճակով, որովհետեւ թագաժահրով ծանր վարակուած էր:

Յանկարծ յիշեցի տնօրէն Պրն. Պէպօ Սիմոնեանի խօսքը. «Հայուն թշնամին եղած է թուրքն ու թոքախտը», իսկ այսօր ես կ'աւելցնէի նաեւ՝ թագաժահրը:

Քանի մը օրեր ետք գոյժը հասաւ, իսկապէս անսպասելի էր եւ դանակի մը պէս սիրտս խոցեց: Դիմատետրի մէջ կը հանդիպիմ Տիգրան Գալայճեանի մահազդին...

Ցնցուած էի եւ խոր վիշտ ապրեցայ, որովհետեւ Տիգրանը այսքան շուտ կորսնցնելը անընդունելի էր: Անհընար էր ըմբռնել հրաշալի մարդկային արժէքներով օժտուած Տիգրան Գալայճեանի վաղաժամ եւ անսպասելի կորուստը:

Մտածեցի ընտանիքին ու հարազատներուն ինչպէս ցաւակցիլ ու ինչ խօսքերով մխիթարել...:

Ես Գալայճեան ընտանիքին իբրեւ հարազատ մէկ անդամը յաճախ կ՛այցելէի այդ սիրելի օճախը:

Տնօրէն Պէպօ Սիմոնեանի պաշտօնակցուհին էի, երբ ինձմէ խնդրեց, որ Տիգրանին ու Ռազմիկին դասաւանդեմ հայոց լեզու: Տնօրէնիս առաջարկը ընդունած էի: Ամէն շաբաթ խանդավառութեամբ կը սպասէին մեր այդ մէկ ժամւան հաճելի դասապահերուն եւ լրջութեամբ կը հետեւէին դասաւանդութեան: Դասերու աւարտին կար զրոյց եւ հիւրասիրութիւն:

Այդ լաւ ու քաղցր օրերը մնայուն կերպով արձանագրուած են յիշողութեանս մէջ:

Տարիներ անցան եւ Տիգրանն ու Ռազմիկը երիտասարդ դարձան, բարձրագոյն ուսում ստացան, ամուսնացան ու ընտանիք կազմեցին:

Անոնք իրենց շրջանակին մէջ սիրուած, յարգուած եւ գնահատուած անձեր դարձան:

Ծնողքի գանձն ու հպարտութիւնն էին:

Տիգրանը մտաւորական հօրը հարուստ վաստակով հպարտ էր:

Տիգրանին երկու զաւակները՝ Արեգն ու Սարիկը, նոյնպէս զիս ճանչցան, իբրեւ իրենց հօր ու հօրեղբօր հայերէնի ուսուցչուհին:

Անոնք, երբ իրենց մեծ հօր տունը կ'այցելէին, կարծէք մատենադարան կամ գրադարան եկած ըլլային մանկական գիրքեր եւ հանրագիտարան կ'ընթերցէին եւ հազարումէկ հարցումներու պատասխաններ կը քաղէին... Այդ տան մէջ իրենց զանազան գծագրութիւններով ցուցահանդէս կը պատրաստէին եւ այցելուները իրենց կարծիքները կ'արձանագրէին յատուկ տետրակի մէջ:

Տիգրանը կը նկատէր իր հօր ուրախութիւնը թոռնիկներու՝ գիրքերու հանդէպ ունեցած հետաքրքրութենէն:

Տիգրան իր ժամանակը շատ լաւ դասաւորած էր, գործին մէջ գերազանց էր, կը հասնէր ընտանիքին, ծնողքին, զաւակներուն եւ բարեկամներուն:

Տիգրան Լիբանանի Ազգային Առաջնորդարանի երեսփոխանի պաշտօնը կատարեց ամենայն բծախնդրութեամբ եւ իր ներդրումը ունեցաւ Ռըմէյլի Ս. Յարութիւն եկեղեցւոյ բարգաւաճման:

Տիկ. Ազատուհին մեր իւրաքանչիւր հանդիպման կ'ըսէր. «Գիտե՞ս Զարմինէ, Տիգրանը ամէն անգամ կը հարցնէ՝ Զարմինէն կ'այցելէ՞ քեզի, կը հանդիպի՞, մինակ չես. միտքը հանգիստ էր, որ դուն կաս եւ եթէ պէտք ըլլայ կրնաս շուտով հասնիլ»:

Դեռ շատ երկար կարելի է խօսիլ սիրելի Տիգրան Գալայճեանի մասին:

Իսկապէս կարճ է կեանքը:

Սիրելի Տիգրան, արդէն հեռանալէդ տարի մը անցեր է: Ժամանակը միայն կրնայ բուժել վիշտն ու ցաւը:

Քեզ բացակայ չենք դներ. դուն միշտ քու քաղցր ժպիտովդ ներկայ ես մեր կեանքին մէջ: Տակաւին շատ պէտք ունէինք քեզի պէս յաջողակ, կարող երիտասարդ առաջնորդ հայորդիի մը, որ հոգւով ու սրտով նուիրուած էր ընտանիքին, ծնողքին, հարազատներուն, բարեկամներուն եւ ընկերներուն: Երազներդ ու ծրագրերդ մնացին կիսատ:

Մենք կը հաւատանք, որ քու հոգիդ ուժ ու եռանդ պիտի փոխանցէ քու հարազատներուդ, որպէսզի կարենան շարունակել կեանքը քու բացակայութեանդ:

Յիշատակդ անթառամ պիտի մնայ:

ԶԱՐՄԻՆԷ ԿԱՆԱՉԵԱՆ ԱՍՄԻՆԵԱՆ

www.araraddaily.com

ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆԻ ՊԱՅԾԱՌ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Աւելի օրհնուած է տալը քան առնելը: Փառք անոնց, որոնք կ'օգնեն ուրիշներուն:
Տէր մեր Յիսուսի խօսքերէն

Տարի մը առաջ կորսնցուցինք կեանքով լեցուն հայորդի մը: Հայ մարդ մը, որ իր բարձրանալէն ետք գիտէր նաեւ նոր սերունդի երիտասարդներ բարձրացնել իր հետ: Կեանքը պայծառ ակնոցով դիտող, դրական ներուժ ունեցող անձ մըն էր Տիգրան Գալայճեան: Կանուխ էր մեկնումդ, սիրելի Տիգրան: Դեռ տալիք ու սորվեցնելիք շատ բան ունէիր մեր ժողովուրդի զաւակներուն, մանաւանդ այս տագնապալի օրերուն:

Մտաւորականներ Պէպօ Սիմոնեանի եւ Ազատուհի Գալայճեանի յարկին տակ ծնաւ Տիգրանը: Այդ ընտանիքին մէջ սորվեցաւ մարդասիրութեան եւ ազգասիրութեան առաջին դասերը: Դարձաւ Հ.Մ.Մ.-ի սկաւտ: Այդ մէկը իր երկրորդ՝ բնութեան դպրոցն էր: Կարգապահութիւնը, հայրենասիրութիւնը եւ հաւաքականութեան ծառայելու առաքինութիւնները ի յայտ եկան այդ շարժումին մէջ:

Ուշիմ աշակերտ մը եղաւ եւ աւարտեց համալսարանը Պսակաւոր Արուեստից վկայականով, ապա՝ Մագիստրոսի վկայականով Ընկերութեան վարչագիտութեան ճիւղին մէջ: Նետուեցաւ կեանքի ասպարէզ եւ շնորհիւ իր հմտութեան եւ մարդկային արժանիքներուն հասաւ բարձր պաշտօնի: Ան վայելեց իր տնօրէններուն վստահութիւնը: Դարձաւ օրինակելի առաջնորդ եւ ղեկավար:

Իր ունեցած առաքինութիւններուն շնորհիւ դարձաւ փնտռուած անձ մը Լիբանանի հայ համայնքին մէջ: Ընտրուեցաւ Ազգային Առաջնորդարանի երեսփոխան ու այդ հանգամանքով օժանդակեց Ռըմէյլի Սուրբ Յարութիւն եկեղեցւոյ պայծառացումին եւ հասաւ ծուխի կարիքներուն: Օգտագործելով իր ասպարէզը, շատ մը երիտասարդներու գործ ապահովեց եւ անոնց յառաջընթացին հետեւեցաւ: Այս գործը ինքնին սրբազան գործ է՝ հետեւիլ նոր սերունդի յառաջդիմութեան, ապագային ունենալու համար գործունեայ երիտասարդներ մեր Դատին համար պայքարի ճամբուն վրայ:

Կազմեց տոհմիկ հայ ընտանիք եւ հետեւեցաւ իր զաւակներու դաստիարակութեան, որպէսզի դառնան իր նման մարդասէր եւ ազգասէր:

Փոքր տարիքէն ընտանիքէն ստացած քրիստոնէական դաստիարակութիւնը իր հետ մնաց ամբողջ կեանքի տեւողութեան: Ապրեցաւ իր կրօնքը: Դժբախտաբար ներկայիս շատ քիչ անձեր կ'ապրին իրենց կրօնքը: Ցուցադրութեան վերածուած է քրիստոնէութիւնը: Հաւատաց աղօթքի ուժին՝ իր ծրագրերու յաջողութեան համար:

Բառեր չեմ գտներ արտայայտելու համար իմ վիշտս Տիգրան Գալայճեանի՝ հայ ազգին իր ունեցածէն բաժին հանող մարդու անսպասելի մահուան առիթով: Միայն մէկ բան կրնանք ընել Տիգրանին յիշատակը յաւերժացնելու համար: Շարունակենք իր սկսած գործը: Դաստիարակենք մեր ազգի սիւն հանդիսանալիք երիտասարդներու հոյլ մը, անոնց առիթ տանք բարձրանալու եւ ազգին անունը բարձրացնելու: Զանոնք դաստիարակենք նաեւ վերադարձնելու իրենց տրուածը ազգին ծառայութեամբ, Տիգրանին օրինակով: Ահա այն ատեն մենք կրնանք յաւերժացնել Տիգրանին կատարած եւ կիսատ մնացած գործը: Բիւր յարգանք Տիգրան Գալայճեան հայ մարդու յիշատակին:

Վ. ԹՈՍՈՒՆԵԱՆ

TO MY FRIEND, BROTHER, BOSS, MENTOR DIKRAN

It was the first of October 2003, as I entered Ernst & Young office on my first day of work. A senior official approached me with great excitement and welcomed me to Ernst & Young. He introduced himself as Dikran. I knew Dikran's family background; however, I never knew him in person. That was our first meeting ever and the start of our long relationship. From the first day, I knew I had someone following my steps in Ernst & Young, which gave me great comfort. That feeling of support continued and grew stronger over the years, and it is the most thing that I miss about Dikran. I started reporting to Dikran on most of my jobs at Ernst & Young. He was the kind of person I always felt at easy working with. With any meeting we had, he would always start by asking how I am doing before digging deep in work. That made work with him fun and challenging the same time. The challenges came from the heated arguments that we would have over matters related to work. But all the discussions and disagreements would always end once we came out of the meeting.

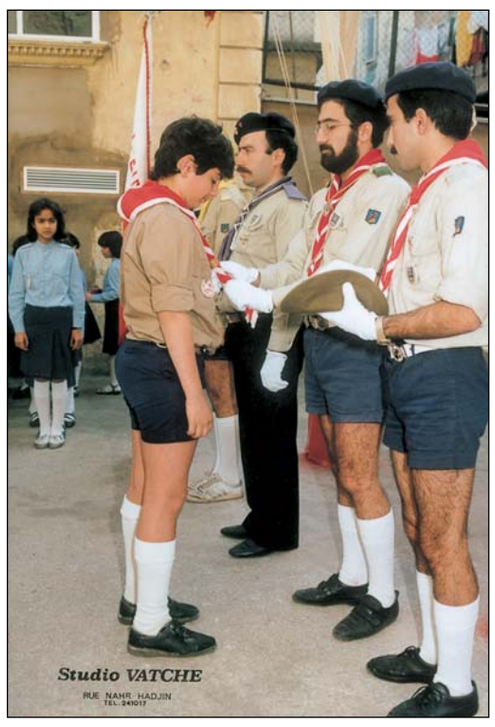

Dikran was always my career advisor, I always consulted him whenever I was considering a new opportunity, a job interview, or a new career path. He always had strong opinions about such matters, and I always trusted his judgment. He always used to mention how sad I looked when he told me that he is leaving Ernst & Young to join JWT. For sure I was happy for him, however, I was sad that I will not be working with him anymore. Few years later, I joined Mindshare, a sister company to JWT. Dikran, had a big role in my getting that job. Therefore, we were back working within the same group, however with less interaction. Our relationship grew stronger over the years. For that, my wife and I decided that we want Dikran and Sylive to be the Christening Godparents of our boy Aren. I still remember the look on his face when I told him of our intention. Our aim with this gesture was to bring the families closer. From that point onwards, our relationship grew stronger.

New year eve was a big yearly event that, most of the times, we celebrated together. Looking back on all the memories that I have, I can only remember happiness, laughter, success, and positivity. Those were Dikran's main qualities which everyone misses. For me, life is so much different without Dirkan. Not a moment passes that I don't think about him. In fact, everything around me reminds me of him. Those moments still bring joy and tears to my eyes. Joy for the cheerful memories that we had and sadness for the fact that Dikran is no longer with us. And that said, there are days when I almost convince myself all is well. That someday, I will sit with Dikran and we will laugh again. Today, though, it is not that day. Today, I wish my friend was here, creating new memories.

SEBOUH KAZANJIAN

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ ընտանիք իրենց խորին շնորհակալութիւնը կը յայտնեն բոլոր անոնց, որոնք անձամբ, ծաղկեպսակով, հեռաձայնով, ե-նամակով, համացանցի միջոցաւ եւ նուիրատուութեամբ մասնակից դարձան իրենց զաւկին, ամուսնոյն, հօր եւ եղբօր՝ ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆի մահուան սուգին, եւ այդ առթիւ կը կատարեն իրենց սրտաբուխ նուէրը՝

- **«Արարատ» օրաթերթին**
- **Ռըմէյի Սբ. Յարութիւն եկեղեցւոյ**
- **Հ.Մ.Մ. սկաւտական խումբին**
- **Հ.Կ.Բ.Մ.-ի դարմանատան**

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ

Ողբ. ՏԻԳՐԱՆ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆի մահուան առաջին տարելիցին առթիւ, Տէր եւ Տիկ. Սեւակ եւ Զելա Ալպարեան կը կատարեն իրենց սրտաբուխ նուէրը՝

- **«Արարատ» օրաթերթին**
- **Ռըմէյլի Սբ. Յարութիւն եկեղեցւոյ**

Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւն
Լիբանանի Սանուց Միութիւն

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ազգային բարերարներ աղա Գրիգոր եւ աղա Կարապետ Մելգոնեաններու եւ ՄԿՀ երախտաւորներու, յատկապէս Սանուցի երկարամեայ վարչական Աստղիկ Երկանեանի յիշատակին:

Կիրակի, 16 Յունուար 2022, Ռըմէյլի Ս. Յարութիւն եկեղեցի:

Յարգելով առողջապահական նախազգուշութիւնները, հոգեհանգիստէն ետք հաւաք տեղի պիտի չունենայ:

ՄԱՀԱԶԴ

Տիկ. Կիմա Գրիգորեան Թորոսեան եւ զաւակունք՝
Հռիփսիմէ, Ստեփան, Աշոտ եւ Միլվիլ (Փարիզ)
Տէր եւ Տիկ. Շահէ եւ Կիլէն Տէր Պողոսեան
Տիար Պետրոս Թորոսեան (Փարիզ)
Արզումանեան, Չէօփճեան, Սէօքիւնեան, Մարգարեան, Գրիգորեան եւ Պողոսեան ընտանիքներ կը գուժեն իրենց ամուսնոյն, հօր, եղբօր, մօրեղբօր, կնքահօր եւ քեռայրին՝

Գեղանկարիչ
ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹՈՐՈՍԵԱՆ-ի
(Ծնեալ 1933-ին, Լիբանան)

մահը, որ պատահեցաւ Երկուշաբթի, 10 Յունուար 2022-ին, Փարիզի մէջ:

Յուղարկաւորութեան արարողութիւնը տեղի ունեցաւ Ուրբաթ, 14 Յունուար 2022-ին, առաւօտեան ժամը 10:30-ին, Փարիզի Ժան Կուժոն եկեղեցւոյ մէջ, ուրկէ հանգուցեալին մարմինը ամփոփուեցաւ «Montreuil» գերեզմանատան մէջ:

Կը խնդրուի ցաւակցութիւնները փոխանցել հեռաձայնելով հետեւեալ թիւերուն:

Օրդ. Հռիփսիմէ Թորոսեան / +33 662646850 (Փարիզ)
Պրն. Ստեփան Թորոսեան / +33 664225185 (Փարիզ)
Տիկ. Կիլէն Տէր Պողոսեան / 03-210879 - 01- 580176

ARARAD DAILY NEWSPAPER
MANAGING DIRECTOR: ANI SARAFIAN
Tel.-Fax: 01-565599 | P.O.Box: 175275 Mar Mikhael
Beirut | Lebanon | www.araraddaily.com
email: araradoratert@gmail.com
ارارات جريدة سياسية يومية أرمنية | المديرة المسؤولة: اني صرافيان
تصدر عن شركة ماسيس للصحافة والنشر (ش.م.م.)